

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre . . . 4 frt.
Félévre 2 frt.
Negyed évre . . . 1 frt.

MEGJELEN

minden vasárnap.

E lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőséghez, a pénzügyi részét pedig a kiadó-hivatalhoz küldendők.

SZENTESI LAP

VEGYES TARTALMU HETIKÖZLÖNY.

HIRDETÉSI ÁRAK:

3 hasábos petitorsórt egy szeri hirdetésnél 18 kr., 2 hasábosórt 12 kr., 1 hasábosórt 6 kr. számítatik.

NYILTTÉR

minden egyes sora 15 kr.

BÉLYEGDIJ

minden beiktatásnál 30 kr.

Bérmertetlen levelek nem fogadtatnak el.

Városunk közgyűléséből.

Egész éven át összevéve sem fordul elő néha annyi fontos tárgy, mint a minők városunknak f. hó 13-14-én tartott közgyűlésén tárgyalattak.

Ott volt ugyanis első sorban a város régebbi időből eredő követelése egy részének letörlése iránt tett jelentése, egy öt hat évvel ezelőt megbizott lequidáló küldötségnél.

Van ugyanis, a szabad gazgálkodás régi jogából eredőleg, a városnak mintegy 70,000 frtra menő követelése, mely követelésért készpénzben nem lehetne adni 10,000 frtot, miután nem ér annyit. — Tehát annak megtudása végett, hogy ezen követelésből mennyi az amit föltétlenül ki lehet törölni a követelési főkönyvből, még 872-ben ki lett küldve egy bizottság, hogy eszközöljék kutatást. — Ezen küldötség mintegy 28,000 frtot tüntetett ki olyant, melyet törölni lehet. A közgyűlés hosszas vitatkozás után elrendelte, hogy ezen összeg a város behajtható követeléseinek sorából kitöröltesse, a külön jegyzékbe véve, nyilván tartassék oly célból, hogy amég élő adósok, ha időmulva valamikor fizetés képes állapotba jutnának, folytonosan szemelött legyenek.

A törlésbe hozott 28 ezer frtnak egy jó részét a kurcaparti foglalások címe alatt követelésbe vett összeg képezi. — Itt ugyanis az az állapot van, hogy a kurcaparti háztulajdonosok még a régebbi időkben a kurcapartból foglaltak udvarterükhöz. A város 869-ben fölmérette a foglalást és megállapította az elfoglalt tér árát, s azt a jelenlegi háztulajdonosok nevében követelési főkönyvbe vezette. Az egyesek azonban nem fizettek. 871-ben a kurcaparti udvarlelkek szabályozásával együtt a kérdések foglalás újra fölmérette, s ekkor ismétel-

ten előíratott az egyesek nevében a kurcaparti foglalás című követelés, anélkül, hogy az előbbi követelés letöröltetett volna. És az egyesek sem először sem másodsor nem fizettek. Most a közgyűlés kimondá, hogy ezen együtt különben is meg nem állható két rendbeli követelés, miután az egyesek fizetni nem akarnak, töröltesse, s az elfoglalt tér pedig az egyesektől vissza foglaltassék.

Bizony nem lesz az vissza foglalva soha!

Tehát 28 ezer frt. töröltetett. — Ez helyesen van, így kellene még tenni a behajthatónak kitiüntetett 42 ezer frtnak két harmad részével, legalább nem áltaná magát senki azzal; hogy van a városnak szép summa pénze még; mert bizony nem pénz az már, csak értéktelen szám.

Ha egyébrt nem, már csak azért is érdekesnek kell tartanunk ezt a közgyűlést, mert ez alkalommal határozattal meg a csordajárás földnek folyó évben miként leendő hasznosítása.

Hogy egyebet ne mondjunk ezen ügy érdekességére, ide jegyezzük egy képviselő urnak a közgyűlésben tett megjegyzését, midőn ugyanis már dél felé járt az idő és a polgármester panaszkodott, hogy „már dél lesz és még csak négy ügy tárgyalatott le, erre egy képviselő ur azt mondá, hogy: „az elég sok, máskor elég volt egy napra maga a csordajárás“.

Mi különben nem azért tartjuk ezt érdekes ügynek, mert ehez, mindenki tud beszélni. hanem mert ezen ügynél legtöbb képviselő ur nem tudja magát elválasztani a tehetartó gazdától, kinek olcsó legelő kell, még akkor is, mikor ki van tüntetve, hogy a jelenlegi kezelési rendszer mellett a csordajárás földnek nem jövedelmeznek holdankint többet a városnak 4 frtnál. — No de miut egyik képviselő ur mondá:

„hiszen a mienk, hát miért vernénk magunkra a legeltetési díjat.“

A legeltetés díj 12 frt. — Hiszen azt tagadni nem lehet, hogy ez elég díj nem volna; csak az a bökkenő, hogy 12 frt legeltetési díj mellett a csordajárás földnek, melyek hasznosításra adás utján holdankint 10 frtot behoználak, így 4 frtot jövedelmeznek egy évben. — Ezért nagy ám a házi pénztári kirovás, mert így jövedelmeztetjük a városi közbvagyon!

A legfonosabb ügy volt a megyei közigazgatási bizottságnak városunkhoz intézett megkeresése a Széchényi utnak a Tiszáig kongó téglával leendő kiköveztetése tárgyában.

A közigazgatási bizottság ugyanis, a tengelyen kirozott megyei közlekedés kiáltó nyomorúságán enyhíteni óhajtván, kimondá, hogy amennyire a megyei közmunka alap enged, igyekezni fog a megyei utakat kikövezés által járható állapotba hozni, s ezen elvből kifolyólag elhatározá, hogy a megyei utak kikövezését a Széchényi uton fogja kezdeni, s amint a megyei közmunka váltásági pénztárból telik, folytatni fogja ezen utat Csongrádon át Kisszállásig. Ezen terv keresztül vihetése tekintetéből megkereste tehát a megyei közigazgatási bizottság városunkat, hogy az esetben, ha ezen ut kikövezéséhez még ez év tavaszán hozzá kezdenének, Szentés város közönsége hajlandó volna-e a tégláégetésre, ott az ut mentében, bányatelepet adni, s egyszersmind az utépítéshez szükséges homok és egyéb építési anyag fuvarozásához megkivántató munkaerőt természetben kiszolgáltatni. — A megyei mérnök számítása szerint ezen természetben kiszolgáltatandó munkaerő mintegy 3000 kocsi napszámot, s ugyan annyi gyalog napszámot képvisel. De hát legyen több, avagy kevesebb, ránk nézve oly nagy fontosságú, hogy legfőbb közlekedési vonalunkon

TARCA.

A mai élet.

— REGÉNY. —

Irta: S. F.

Béla nem időzött soká Juliánál.

A találkozásnak vége Julia részéről mentegetés, püssen és sírás volt, Béla részéről pedig ölelés és csak mellé bocsánat mindenért.

— Vigy el engem, óh vigyél engem magaddal! esdekelt Julia összekulcsolt kezekkel, midőn Endre Béla távozni akart.

Béla megdöbbenve nézet a nőre.

— Azt nem tehetem.

— Óh Béla meg fogok halni!

Béla komoran hajtá le fejét, nem tudá mit tegyen. Vágy és bosszu érzelmé dult lelkében. Szerette volna magával vinni Juliát, hogy öt örökké bírassa és szeretett volna bosszut állni Szokolaiékon és Sarró Tamáson, kik megzavarták boldogságát. De utóvégre is az ész győzött, Julia otthon maradt; de Béla meglepéssel, nyugodtan tért vissza Pestre és Julia boldog volt.

Sarró Tamás és Szokolaiék semmit nem tudtak abban, hogy Julia Endre Bélával találkozott. De ha csak legkisebb ember lélekismerettel bírnak, érezniök, tudniök kellett volna, hogy a házánál történt valami. A találkozásnak órái befolyása volt Julia lelkületére.

Am előtt egész napon nem lehetett egy szavát hallani, s ha szólt a sorával kibékülni sehogy nem bíró ember panaszos hangján beszélt, arcán soha nem volt mosoly, szemében folytonosan bánat s egy idő óta majd mindig köny ragyogott, tetteiben a helyzettel való elégtelenség és ingerültség látszott. Szóval boldogtalan volt, jó szemmel nem tudott nézni senkire, férjét ki nem állhatá, szüleit gyűlölé, mert ezeket tartá boldogtalanúsága okozónak. — Ezek mellé járult még önlelküsimeretének nyugtalansága, fájt neki azon tudat, hogy Bélát megcsalta, s elhatározta, hogy elhagyja férjét, s volt ezer gondolata, melyek egy mást fölváltva születtek meg egyában, és örökös nyugtalanságban lázas ingerültségben tarták a nőt.

Bélával lett találkozása után megváltozott minden. Julia beszélt, mosolygott és kedves volt mint egy angyal. A férj is kezdett kibékülni helyzetével és mindig nagyobb nagyobb gondot fordított Juliárat igyekezett ennek vágyait betölteni.

Egy az előbbtől egészen elűtő, új élet kezdődött, Sarró Tamás házánál.

Sarró Tamás azon napon, melyen Julia Bélával találkozott, a szomszéd városban járt egy öreg nagynénjénél, kinek semmi gyermeke nem lévén, folytonosan hitta Sarró Tamást, hogy menjen a szomszéd városba lakni, s az ő gazdaságát kezelje.

A nagynéne gazdag volt s így Sarró Tamás nem hagyhatta figyelmen kívül kívánságát és meg is egyezett vele, hogy birtokát eladja és át megy lakni.

Julia örömmel vette e hirt. Sarró Tamás kihirdette, hogy minden birtoka eladó.

Nem kellett soká árulgatni, került egy gazdag asidó, ki az egész birtokot hajlandó volt megvenni.

Az alkudozás huzamosb időt vett igénybe, mer Sarró Tamás kimondá, hogy neki — birtokának harmincezer frtban kikötött ára egy összegben kell.

A vásár megörtént. Sarró Tamás 30000 frtért adta el készpénzben birtokát.

Mig Sarró Tamás birtokának eladásával foglalkozott, addig Julia titokban levelezett Bélával.

Béla minden levelét azzal zárta be, hogy: „csak tőrj, az idő nem soká bekövetkezik, s meg foglak szabadítani; addig légy jó, nyájas mindenkihez, hogy neked is törhetőbb legyen helyzeted.“ Béla arra eszélt, hogy az őszel iskoláit végzi s valahol állomást kap s akkor Juliát szonnan magával viszi. Juliát kéjben ringatá s gondolat; de bár Sarró Tamás és szülei szembem meglepédest szinlett, mégis türelmetlen volt és éjjel nappal azon törte fejét, hogy miként szabadulhatna könnyebben Sarró Tamás házától.

Béla szegény volt, s csak a kilátásba helyezett állomás tehette képessé egy nő eltartására.

Julia egy egész itéletnek tartá ezen idő végheletlen hosszúságát és hánytá vetette esztét, ha meg lehetne ezen időt rövidíteni. Ő szivesen dolgoznék, kötné, varrna, himezne reggeltől napestig annak tudatában, hogy Bélát mi sem zárhatja el oldala mellől. És megírta Bélának, hogy ő mig Béla tanul, hajlandó volna Pestre menni; ért minden kézi munkához, sőt szépen tud énekelni és szavalni is, talán a színháznál is nyerne alkalmazást, s így képes volna nem csak magát eltartani, de még Bélát is segiteni. De az ifju nem helyeseite ezen tervet és azt írta, hogy várjon.

Julia várt, mig férje el nem adá birtokait, s ekkor azon pokoli terv született meg agyában, hogy midőn férjét kifüzetik, magához vezi az egész összeget, és

állandóan szilárd, jó uttal bírunk, hogy ha a megye nem építene, még magunknak is építeni kellene, s így csak örömmel hozhatjuk meg a megye által kívánt áldozatot. — Érezte ezen egy nagy horderejét a közgyűlés minden tagja, s egyhangulag lett kimondva, hogy a megyei közigazgatási bizottság által kívánt szolgálmányt és tégláégetési bányatelepet készséggel meg fogja adni városunk.

Helyesen!

Igy városunkon nem fog mulni, hogy a megye a készített terv szerint, a tavasz kiuyultával azonnal megkezdje a kérdéses ut kikövezését.

Ezen ügyre különben még legközelebb vissza fogunk térni. ○

Még egyszer nézzünk át a szomszédba.*)

Midőn ily című cikk, hogy: „Nézzünk át a szomszédba“ legelőször e lapok terén közölve, abban sem alakilag, sem elvben nem kárhoztattott az intézmény, és csak később két önálló cikkben soroltatt elő a rendezett tanács üdvös, s a nagy község üdvösten volta; az első cikkben csak az okok soroltattak el mint egy dióhéjban soritva, hogy mi okozta Csongrádon a rendezett tanács megbukását?

E sorok írója előre is tiltakozik azon föltevés ellen, mintha föltétlen kárhoztatója volna a rendezett tanács eszméjének, de tek. szerkesztő ur engedelmével iamét rámutat az okokra, melyek okozói lettek a rendszer változásnak.

Lármáznak egész indignálódva, ha látjuk a szer-telen fényűsést, mely nem csak egyeseket, de közsé-geket s végre egy egész országot tonkre tehet! de vajjon nem kárhoztatjuk-e azon gazdát, ki többet költ, mint amennyit anyagi ereje megenged?

Épen így vagyunk egy községgel is, s rá illik erre Kisfaludink költeményének e része:

„Ki erejénél többet mer,
Ad az Isten haragjában
A nemzetnek, kit megver.“

Igaz, hogy szép fönséges eszme a rendezett tanács eszméje ott, hol az a nép tulterhelhetése nélkül fönlállhat! hol a községnek annyi jövedelme van, hogy az intézményt föntarthatja, ott ám legyen rendezett tanács, de hol 80 és több krajcáros községi adót von minden állami frt adó után, ott már ez intézmény többé nem üdvös, de üdvötlenné válik az adózóra nézve.

De ez még nem elég a bajból, hanem azt kell látnia a népnek, hogy az adóság napról napra növekszik nyakára, ott már örültség lenne tovább azon rendszert a régi modorban pártolnia, mely a bukás szélére veseti!

* Cikkirő azt mondja, hogy, ha akarjuk meg is csillagozhatjuk cikkét, a helyt egy cikket nem sajnálunk jövőrre. Szerk.

Ott van a f. évi febr. 7-én tartott megyei közgyűléshez írt a szolgabíróaságot kérő folyamodványban, hogy Csongrád város több mint száz ezer (!) fittartozik! . . . nem szopták ezt ujjokból folyamodók, de tudják, érzik, s mert érzik, s könnyíteni akartak anyagilag sorosukon, vajjon kárhoztathatók-e? sőt észszerűleg illetethetnek-e gunnyal?

Alig hihető! . . .

Messze, évekkel előbb kellene visszamennünk, ha annak okát akarjuk keresni, hogy Csongrád város népe még egyfelől anyagi tehetetlensége, másfelől pedig elkeseredettsége következtében mint egy megutálta a rendezett tanács eszméjét! . . . Mem akarom a már behagadni kezdő sebek kötelékét fölszakgatni, mert hiszen oly dolgokat kellene elbeszélnom, hol bosszuzsúlta feljelentések folytán ártatlanul szenvedő, majd nem vértanuk, kínostattak meg! . . .

Hol egy embertelen föltűrt ember kezébe oly hatalmas tétetett le, hogy 70-80 éves emberek a leg-szentebb káromlása közepette arcul verettek, béklyokba zártattak s bebörtönözattak stb.

Itt . . . itt keresendő első sorban a rendszer elleni gyűlölet, melyet a most gony fegyvorével szított népvészér feledhetni szándékolt azzal, hogy a „Nézzünk át a szomszédba“ is megirt cikkben látható, a hivatalokat összehívni, s tiszteltbeli hivatalnokokat akart állítani, s ez eszmének már a népet meg is nyerte, s maradt volna a rendezett tanács!

De mi lett jutalma? gony! és azon viktória ellenei részéről, hogy ez egyén javaslatát iamét mint sok más, megbuktatták, s ezzel együtt magát a rendezett tanács eszméjét is.

Tegye szívére kezét ellencikkező ur is, hogy nemde egyike vala azoknak, kik a szándékában a megyegyűlésen a nép emberét nem csak nem támogatta, sőt ellene volt!

Hasztalan mondotta a lármázta a nép embere, hogy vessük a multakra a feledés fátyolát, azt nem vette seuki az ellennézettükből figyelembe, hanem az édes (?) bosszúnak mint Molochnak hozta az áldozatot!

No de nem lehet itt célo, hogy hosszas jermiáddal fessem az állapotokat! megtörtént amit sokan nem hittek, s nem akartak; hanem inkább szükség, hogy az ijesztgetés ellenében némi bátorító szót mondjak szegény népünk megnyugtására, ugyan is:

Ellenvezérelkésző ur hosszasan fejtegeti, és mond hatom tapintatosan a számoru következeseket, mint kinövéseit a nagyközségi életnek. Különösen pedig azt a kellemetlenséget eseteli híven, melyek azon esetben bekövetkezének, ha Csongrád városban nem lenne szolgabíróaság.

Ez óriási baj lett volna, ha már — hiszem a megye bölcsesége következtében — e dolgon túl nem volnánk azzal, hogy lehetetlen az, hogy Horgos és Csongrád egy szolgabíró által kormányostassék köz igazgatásilag, ezt sem a megye, sem a ministerium nem akarhatja.

Reményem van tehát, hogy e bajon túlestünk.

Ami a 100 fton föltűli adónak a szentesi adóhi vatalhoz hordását illeti, hiszen, meg fogja a hatóságokban maradandó csongrádi pústárnokot az igaz-

gatóság biani, hogy eszentul is fölveheti ezen állam-adót, hogy eszentul is fölveheti ezen állami adót, a leg-végző esetben pedig kitanitattik a nép, illetve az ily nagy adózók, hogy a postán — *dij nélkül* — eszentul elküldhetik adójukat.

Az árvaügy lesz kissé nehéz, de ezen majd segít a nép azzal, hogy egy biztos árvaépústárnokot tart eszentulra is.

A többire nézve, alig marad a népnek különös tennivalója, miket helyben, vagy a községi hatóságnál, vagy a szolgabírói hivatalnál el nem végezhetne, mert hiszen végre így is, úgy is csak a megye hatósága az ur, ennek akarata ellenérn sem ez, sem amas fontosabb teendőkbekben nem határozhat.

Az a gony pedig, hogy Csongrád város eszentul faluvá lesz, telyesen elvesztette hatását e népre, mely már címmel keveset törődik, csak terhén könnyebbítessék, de könnyebbítetik-e az a kérdés: mert hiszen ha nem könnyítetnek, az esetben hiában történt minden törekvése a népnek, hogy nagy község alakuljon át.

Ha egyelőre többet nem is fogyna terhe, mint a körülbelül 4000 frtot. igénybe vevő szolgabírói hivatal díjaztatása, már ez maga is elvitathatlanul anyagi nyeresemény. De ott lesz a szervezeti — szabályok készítésére megbízott küldöttség, igyekezék ez oly helyi szabályokat dolgozni ki, melyben a „kétserkettő — négy“ szabálya szerint mutassa ki, hogy anyagi tekintetben nyert e város a rendszer változtatással.

Nagy hiba volt az t. ellencikkező arnál, hogy bár ő az elvet — a rendezett-tanácsi rendszert — hü-ségessen és mondhatom — kelő szakavatottsággal — tárgyalta két cikkében, de a helyi körülményeket Csongrádon nem ismeri, mert ha ismerte volna nem tör pálcát oly irgalmatlanul föltűtünk. Nem tudja azt, hogy e nép mint város vagy község is, de mint egyesek is elvannak mertlve az adóságban! Nem vette figyelembe, hogy Csongrádnak hármus adója van, melynek elsője az állami adó a kataszteri munkálat folytán ismét mintegy 8-10,000 frttal emeltetett. Nem tekinté, hogy ennek 60-80 kros. városi adópótléka van minden adó frt. után. Nem tudá, vagy kikértülte a figyelmét, hogy e város helyzetetésénél fogva majd-nem három mértföldnyi hosszú védgátat emel, és tart fön mely a harmadik, és majdnom tetemesebb adója, mint a más kettő bármelyike.

Óriási küzdelemmel tartja tehát fön téskét, hogy a végpusztulástól megmentse!

Nem ismeri t. cikkekző ur az körülményt sem, hogy Csongrádon majd a polgári-iskola esett áldozatul annak, hogy a rendezett-tanács fönméradhasson, mint ezt, az ezt tárgyaló városi közgyűlésben egy városi képviselő M. J. ilyen jellemző szavakkal esetete:

„T. közgyűlés! Azt kérdem ön: van-e az országban több ily rendezett tanácsu város? képezdénket adóhivatalunkat elvitték! telekkönyvet nem bírnak kapni, most a polgári iskolát akarjuk eltörölni, de azért azt akarjuk, hogy a rend. tanács megmaradjon, most is pedig az a bajunk, hogy a törvény betűje szerint nincs többé megválasztható egyénünk, mert hét! és még is a polg. iskola ellen törünk. Ne-

más: hát csakagyan megszököt volna az a hitvány asszony?

— De hiszen sohasem hitványozza az én lányomat vejem uram! mert annak ha hibás volna is, még akkor sem szabad előttem annyit mondani! — Tudja e kegyelmed!

— De a menydörgős menykő vigye el kendet lányával együtt! mondá fogait összecsiszorítva Sarró Tamás: ha pénzem meg nem kerül! . . .

— Azt mondom, hogy házuokkal ne orditozék vöm uram, ha elveszett a pénze, hát mért nem vigyázott rá, mondá Szokolainé, szután meg engem ne kendezen kend édesem! én nem szoktam hozzá az elélekhez! — Ha én azt mondom kendnek, hogy kend! kend elszivelheti! mert kend paraszt! de nekem semmiféle familiám nem volt az! Tudja e lelkem?! én becsületes nemes familiából származtam, férjem elődei pedig a királyok oldala mellett viseltek magas hivatal . . .

— Már akármilyen becsületes és nemes is az asszonyaság férjével együtt, de becsületlen és gaz asszonyt neveltek számomra! mondá keserű kifakadással Sarró Tamás, hát ki gondolta volna, hogy ilyen házból is tolvajt visz az ember a házához!

Szokolainé asszonynak elállt eszeme szája ennyi vakmerőségre. Ő kinek férje egy bizonyt nem mert volna mondani, ilyent türjön el mástól, saját házában. — Nem, semmi házi! — ezért meg fogsz lakolni! mondá képéből kikelve a nemeses napa asszony, s aztán semmit sem készülődve, futott egyenesen a városházához, hogy becsukassa Sarró Tamást.

(Folyt. köv.)

ezzel megszökik. — Ezen tervet már nem közölte Bélával; de elhatározásában szilárd és rendithetlen maradt s előre készült a szökésre.

Bélának ugyanis írt, hogy miután helyzete már elviselhetlen, s várni még Bélának hivatala lesz, nem képes ő meg föltartoztatlanul, s kéri Bélát, hogy a szökés elősegítése tekintetéből küldjön neki egy öltöző férfi ruhát.

Béla a ruhát megküldte. S Julia azon upot követő éjszaka, melyen Sarró Tamásnak kifizették a 30000 frtot, ezen összeget magához véve, megszökött, és Pestre ment.

Láttuk, hogy Béla itt várakosott rá.

Sarró Tamás szépen aludt és álmodott boldogan, midőn felesége elhagyá a szobát, melyben együtt szoktak aludni. A férj reggel korán ébredt, s midőn fejét fölemelé, meglepetve látta, hogy Julia ágya üres; felesége mindig későbbben kelt föl nálánál s most oly korán kelt volna.

Sarró uram azonban nem gondolt semmi rosszati; felesége az utóbbi napokban már ugyis egészen megváltozott mutatá magát, mindenre nagyobb gondot látezott fordítani. A férj azt hitte, hogy felesége már az udvaron van, jó kedvvel ugrott ki ágyából és öltözködött gyorsan, s midőn készen volt, az udvarra ment, hol Sára néni már eteté az apró jószágot.

— Jó reggelt bára néni! mondá az anyóknak.

Jó reggelt!

— Hát a feleségem?

— Oda bent alszik talán! mondá Sára néni.

— Micsoda? mondá megdöbbenve a gazda, hát nem látta ide künn a feleségem?

— Ma még nem.

A szolgáló épen hozta a tejet az istállóból.

— Hát te Örsze! nem láttad ma a feleségem?

— Nem, gazduram.

Sarró Tamásnak egy pillanat alatt verejtékes lett homloka, a legrosszabbat sejtve futott vissza a szobába s a vasas ládát fölnyitá; de birtokának ára nem volt sehol

Az ember, mintha megmerevült volna, némán, mozdulatlanul állt a nyitott láda előtt. Szívében az első pillanatra megállt a vér, agyában a gondolat. Majd kevés idő múlva eszmélni kezdett, s újra mint az örült durkált a ládában.

— „Nincs sehol!“ ordított föl egyszer Sarró Tamás.

Sára néni, ki ez alatt szintén a szobába jött s hallotta az esetet, csillapítani kezdé Sarró Tamást és azt mondá neki, hogy menjen azonnal Szokolaiékhoz, Julia máshová ugyis nem mehetett. Hiszen ez ártatlan tréfa is lehet, mondá az öreg szűle.

— Igaz, mondá Sarró Tamás: föltűm magam, pedig tréfa lehet az egész. A férj azután késedelem nélkül ment Szokolaiékhoz.

Szokolainé asszonyom épen a kávé s bögrét vitte a sparthedra, midőn Sarró Tamás betoppant és ijeszítő hangon kérdé, hogy: idehaza van-e Julia? Sem az asszony, sem a harmincezer forint sincs sehol!

E hír hallatára a nemzetes asszonynak kezéből kiesett a kávé s bögre, s a konyha kövezetén ezer darabra szóródott. A Mokka kávé leve kéményseprővé festette a konyha szép veresre festett kövezetét. A nemzetes asszony zavara azouban csak egy pillanatig tartott, s szután tisztában volt magával.

— De amolyan adta teremtetete téntanyalója! mondá Szokolainé: így nem teszünk szert 30000 ezer forintra és szép asszonyra — Nyomodba lépünk! — Ehjnye, ehjnye csak már az apjok idehaza volna.

— De hát komoly ez a dolog? kérdé Sarró Ta-

állandóan szilárd, jó uttal bírjunk, hogy ha a megye nem építene, még magunknak is építeni kellene, s így csak örömmel hozhatjuk meg a megye által kívánt áldozatot. — Érezte ezen egy nagy horderejét a közgyűlés minden tagja, s egyhangulag lett kimondva, hogy a megyei közigazgatási bizottság által kívánt szolgálmányt és tégláégetési bányatelepet készséggel meg fogja adni városunk.

Helyesen!

Igy városunkon nem fog mulni, hogy a megye a készített terv szerint, a tavasz kiültetével azonnal megkezdje a kérdéses ut kikövezését.

Ezen ügyre különben még legközelebb vissza fogunk térni. ○

Még egyszer nézzünk át a szomszédba.*)

Midőn ily című cikk, hogy: „Nézzünk át a szomszédba“ legelőször e lapok terén közölve, abban sem alakilag, sem elvben nem kárhoztattott az intézmény, és csak később két önálló cikkben soroltattott elő a rendezett tanács üdvös, s a nagy község üdvösten volta; az első cikkben csak az okok soroltattottak el mint egy dióhéjban sorolva, hogy mi okozta Csongrádon a rendezett tanács megbukását?

E sorok írója előre is tiltakozik azon föltevés ellen, mintha föltétlen kárhoztatója volna a rendezett tanács eszméjének, de tek. szerkesztő ur engedelmével iamét rámutat az okokra, melyek okozói lettek a rendszer változásnak.

Lármázunk egész indignálódva, ha látjuk a szer-telen fényűsést, mely nem csak egyeseket, de közsé-geket a végre egy egész országot tonkre tehet! de vajjon nem kárhoztatjuk-e azon gazdát, ki többet költ, mint amennyit anyagi ereje megenged?

Épen így vagyunk egy községgel is, s rá illik erre Kisfaludink költeményének e része:

„Ki erejénél többet mer,
Ad az Isten haragjában
A nemzetnek, kit megver.“

Igaz, hogy szép fontos eszme a rendezett tanács eszméje ott, hol ez a nép túlterhelése nélkül fönlállhat! hol a községgel annyi jövedelme van, hogy ez intézményt föntarthatja, ott ám legyen rendezett tanács, de hol 80 és több krajcáros községi adót von minden állami frt adó után, ott már ez intézmény többé nem üdvös, de üdvötlenné válik az adózóra néve.

De ez még nem elég a bajból, hanem azt kell látnia a népnek, hogy az adóság napról napra növekszik nyakára, ott már örültség lenne tovább azon rendszert a régi modorban pártolnia, mely a bukás szélére vezetil

* Cikkirő azt mondja, hogy, ha akarjuk meg is csillagozhatjuk cikkét, a helyt egy cikket nem sajnálunk jövőre. Szerk.

Ott van a f. évi febr. 7-én tartott megyei közgyűléshez írt a szolgabíróaságot kérő folyamodványban, hogy Csongrád város több mint száz ezer (!) frtt tartozik! . . . nem szopták ezt ujjokból folyamodók, de tudják, érik, s mert érik, s könnyíteni akartak anyagilag sorosukon, vajjon kárhoztathatók-e? sőt észszerűleg illetethetnek-e gunnyal?

Alig hihető! . . .

Messze, évekkel előbb kellene visszamennünk, ha annak okát akarjuk keresni, hogy Csongrád város népe még egyfelől anyagi tehetetlensége, másfelől pedig elkeseredettsége következtében mint egy megutálta a rendezett tanács eszméjét! . . . Mem akarom a már behagadni kezdő sebek kötelekét fölszakgatni, mert hiszen oly dolgokat kellene elbeszélnom, hol bosszúsúlta feljelentések folytán ártatlanul szenvedő, majd-nem vértanuk, kínostattak meg! . . .

Hol egy embertelen fölörült ember kezébe oly hatalmas tétetett le, hogy 70--80 éves emberek a leg-szentebb káromlása közepette arcul verettek, béklyok-ba jéttettek s bebörtönözettek stb.

Itt . . . itt keresendő első sorban a rendszer elleni gyűlölet, melyet a most gony fegyvorével szított népvészér feledhetni szándékol azzal, hogy a „Nézzünk át a szomszédba“ is megirt cikkben látható, a hivatalokot összehívni, s tisztelheteli hivatalnokokat akart állítani, s ez eszmének már a népet meg is nyerte, s maradt volna a rendezett tanács!

De mi lett jutalma? gony! és azon viktória elleni részéről, hogy ez egyén javaslatát iamét mint sok más, megbuktatták, s ezzel együtt magát a rendezett tanács eszméjét is.

Tegye szívére kezét ellencikkező ur is, hogy nemde egyike vala azoknak, kik e szárdékában a megyegyűlésen a nép emberét nem csak nem támogatta, sőt ellene volt!

Hasztalan mondotta a lármázta a nép embere, hogy vessük a multakra a feledés fátyolát, ezt nem vette senki az ellenezetűkből figyelembe, hanem az édes (?) bosszúnak mint Molochnak hozta az áldozatot!

No de nem lehet itt célo, hogy hosszas jere-miáddal fessem az állapotokat! megtörtént amit sokan nem hittek, s nem akartak; hanem inkább szükség, hogy az ijesztgetés ellenében némi bátorító szöveget mondjak szegény népünk megnyugtására, ugyan is:

Ellenezetűkből ur hosszasan fejtegeti, és mond hatom tapintatosan a számoru következtetéseket, mint kinövéseit a nagyközségi életnek. Különösen pedig azt a kellemetlenséget ecseteli híven, melyek azon esetben bekövetkeznének, ha Csongrád városban nem lenne szolgabíróaság.

Es óriási baj lett volna, ha már — hiszem a megye bölcsesége következtében — e dolgon túl nem volnánk azzal, hogy lehetetlen az, hogy Horgos és Csongrád egy szolgabíró által kormányoztassék köz igazgatásilag, ezt sem a megye, sem a ministerium nem akarhatja.

Reményem van tehát, hogy e bajon túlestünk.

Ami a 100 fton fölüli adónak a szentesi adóhi vatalhoz hordását illeti, hiszen, meg fogja a hatóság guakban maradandó csongrádi pénztárnokot az igaz

gatóság binni, hogy eszentul is fölveheti ezen állam-adót, hogy eszentul is fölveheti ezen állami adót, a leg-végső esetben pedig kitaníttatik a nép, illetve az ily nagy adózók, hogy a postán — *díj nélkül* — eszentul elküldhetik adójukat.

Az árvaügy lesz kissé nehéz, de ezen majd segít a nép azzal, hogy egy biztos árvaépítést tart eszentulra is.

A többire néve, alig marad a népnek különös tennivalója, miket helyben, vagy a községi hatóságnál, vagy a szolgabírói hivatalnál el nem végezhetne, mert hiszen végre így is, úgy is csak a megye hatósága az ur, ennek akarata ellenérn sem ez, sem amas fontosabb teendőkbek nem határozhat.

Az a gony pedig, hogy Csongrád város eszentul faluvá lesz, telyesen elvesztette hatását e népre, mely már címmel keveset törődik, csak terhén könnyebbí-teessék, de könnyebbítetik-e az a kérdés: mert hiszen ha nem könnyítetnek, az esetben hiában történt minden törekvése a népnek, hogy nagy község alakuljon át.

Ha egyelőre többet nem is fogyna terhe, mint a körülbelül 4000 frtot. igénybe vevő szolgabírói hivatal díjaztatása, már ez maga is elvitathatlanul anyagi nyeresemény. De ott lesz a szervezeti — szabályok ké-szítésére megbízott küldöttség, igyekezék es oly helyi szabályokat dolgozni ki, melyben a „kétserkettő — négy“ szabálya szerint mutassa ki, hogy anyagi tekintetben nyert e város a rendszer változtatással.

Nagy hiba volt az t. ellencikkező arnál, hogy bár ő az elvet — a rendezett-tanácsi rendszert — hü-ségesen és mondhatom — kellő szakavatottsággal — tárgyalta két cikkében, de a helyi körülményeket Csongrádon nem ismeri, mert ha ismerte volna nem tör pálcát oly irgalmatlanul fölötünk. Nem tudja azt, hogy e nép mint város vagy község is, de mint egye-sek is elvannak mertilve az adóságban! Nem vette figyelembe, hogy Csongrádnak hármus adója van,

melynek elsője az állami adó a kataszteri munkálat folytán iamét mintegy 8—10,000 frttal emeltetett. Nem tekinté, hogy ennek 60—80 kros. városi adópótléka van minden adó frt. után. Nem tudá, vagy kikérülte a figyelmét, hogy e város helyzetetésénél fogva majd-nem három mértföldnyi hosszú védgátat emel, és tart fölön mely a harmadik, és majd-nem tetemesebb adója, mint a más kettő bármelyike.

Óriási küzdelemmel tartja tehát fölön tésskét, hogy a végpusztulástól megmentse!

Nem ismeri t. cikkező ur az körülményt sem, hogy Csongrádon majd a polgári-iskola esett áldozat-atul annak, hogy a rendezett-tanács föntaradhasson, mint ezt, az ezt tárgyaló városi közgyűlésben egy vá-rosi képviselő M. J. ilyen jellemző szavakkal ecsetete:

„T. közgyűlés! Azt kérdelem én: van-e az or-zágban több ily rendezett tanácsú város? képezdén-ket adóhivatalunkat elvitték! telekkönyvet nem bi-runk kapni, most a polgári iskolát akarjuk eltörölni, de azért azt akarjuk, hogy a rend. tanács megma-radjon, most is pedig az a bajunk, hogy a törvény betűje szerint nincs többé megválasztható egyénünk, mert hét! és még is a polg. iskola ellen törünk. Ne

ezzel megszökik. — Ezen tervet már nem közölte Bélával; de elhatározásában szilárd és rendíthetlen maradt s előre készült a szökésre.

Bélának ugyanis írt, hogy miután helyzete már elviselhetlen, s várni míg Béjának hivatala lesz, nem képes; ő megy föltartóztatlanul, s kéri Bélát, hogy a szökés elősegítése tekintetéből küldjön neki egy öltöző férfi ruhát.

Béla a ruhát megküldte. S Julia azon upot követő éjszaka, melyen Sarró Tamásnak kifiazték a 30000 frtot, ezen összeget magához véve, megszökött; és Pestre ment.

Láttuk, hogy Béla itt várakozott rá.

Sarró Tamás szépen aludt és álmodott boldogan, midőn felesége elhagyá a szobát, melyben együtt szoktak aludni. A férj reggel korán ébredt, s midőn fejét fölemelé, meglepetve látta, hogy Julia ágya üres; felesége mindig későbbben kelt föl nálánál s most oly korán kelt volna.

Sarró uram azonban nem gondolt semmi rosszat; felesége az utóbbi napokban már ugys egészen meg-változottnak mutatá magát, mindenre nagyobb gon-dot látszott fordítani. A férj azt hitte, hogy felesége már az udvaron van, jó kedvvel ugrott ki ágyából és öltözködött gyorsan, s midőn készen volt, az udvarra ment, hol Sára néni már eteté az apró jószágot.

— Jó reggelt Sára néni! mondá az anyóknak.

Jó reggelt!

— Hát a feleségem?

— Oda bent alszik talán! mondá Sára néni.

— Micsoda? mondá megdöbbenve a gazda, hát nem látta ide künn a feleségem?

— Ma még nem.

A szolgáló épen hozta a tejet az istállóból.

— Hát te Örsze! nem láttad ma a feleségem?

— Nem, gazduram.

Sarró Tamásnak egy pillanat alatt verejtékes lett homloka, a legrosszabbat sejtve futott vissza a szobába s a vassz ládát fölnyitá; de birtokának ára nem volt sehol

Az ember, mintha megmerevült volna, némán, mozdulatlanul állt a nyitott láda előtt. Szívében az első pillanatra megálit a vér, agyában a gondolat. Majd kevés idő múlva eszmélni kezdett, s ujra mint az örült durkált a ládában.

— „Nincs sehol!“ ordított föl egyszer Sarró Tamás.

Sára néni, ki ez alatt szintén a szobába jött s hallotta az esetet, csillapítani kezdé Sarró Tamást és azt mondá neki, hogy menjen azonnal Szokolaiékhoz, Julia máshová ugys nem mehetett. Hiszen ez ártatlan tréfa is lehet, mondá az öreg szüle.

— Igaz, mondá Sarró Tamás: fölöttem magam, pedig tréfa lehet az egész. A férj azután késedelem nélkül ment Szokolaiékhoz.

Szokolainé asszonyom épen a kávé bűgrét vitte a spartherdra, midőn Sarró Tamás betoppant és ijeszítő hangon kérdé, hogy: idehaza van-e Julia? Sem az asszony, sem a harmincezer forint sincs sehol!

E hír hallatára a nemzetes asszonynak kezéből kiesett a kávé bűgre, s a konyha kövezetén eser darabra szóródott. A Mokka kávé leve kóményseprővé festette a konyha szép veresre festett kövezetét. A nemzetes asszony zavara azonban csak egy pillanatig tartott, s azután tisztában volt magával.

— De amolyan adta teremtetta téntanyalója! mondá Szokolainé: így nem tesszünk szert 30000 ezer forintra és szép asszonyra — Nyomodba lépünk! — Ehjnye, ehjnye csak már az apok idehaza volna.

— De hát komoly az a dolog? kérdé Sarró Ta-

más: hát csakugyan megszökött volna az a hitvány asszony?

— De hiszen sohase hitványozza az én lányomat vejem uram! mert annak ha hibás volna is, még akkor sem szabad előttem annyit mondani! — Tudja e kegyelmed!

— De a menydörgős menykő vigye el kendet lányával együtt! mondá fogait összecsikorítva Sarró Tamás: ha pénzem meg nem kerül! . . .

— Azt mondom, hogy házuunkal ne orditozszék vöm uram, ha elveszett a pénze, hát mért nem vigyá-zott rá, mondá Szokolainé, szután meg engem ne kezdessen kend édesem! én nem szoktam hozzá az efélékhez! — Ha én azt mondom kendnek, hogy kend! kend elszivelheti! mert kend paraszt! de nekem sem-miféle familiám nem volt az! Tudja e lelkem?! én becsületes nemes familiából származtam, férjem elődei pedig a királyok oldala mellett viseltek magas hi-vatalat . . .

— Már akármilyen becsületes és nemes is az asszonyság férjével együtt, de becsületen és gaz asszonyt neveltek számomra! mondá keserű kifakadással Sarró Tamás, hát ki gondolta volna, hogy ilyen há-ból is tolvajt visz az ember a házához!

Szokolainé asszonynak elállt szeme szája ennyi vakmerőségre. Ő kinek férje egy bizonyt nem mert volna mondani, ilyent tőrjön el mástól, saját házában. — Nem, semmi házi! — ezért meg fogsz lakolni! mondá képéből kikelve a nemzetes napa asszony, s aztán semmit sem készülődve, futott egyenesen a vá-rosházához, hogy becukassa Sarró Tamást.

(Folyt. köv.)

ilyen felfordult állapot nincs az országban több." stb. Ezt az igen jellemző szavakat egy egyszerű polgár mondotta el, s egyszerű polgár képviselők védtek meg a szent ügyet!

Ugye bár t. cikked ur mind ezekről nem volt tudomása, mert ha igen, — akkor eselidebben bánt volna el népünkkel a méltatlanul sujtó guny fegyvere helyett!

Számokkal nem akarom azt kimutatni, hogy Csongrád városnak mily anyagi haszna leendő a nagy községekedéssel, de ha a szolgabírósg illetékét, s emellett még évenként vagy 6000 frtot megtakaríthat okos és becsületes kezelés mellett a város, s két tétel is már 10,000 frtot. tehát évenként, mely végre is éveken át takaros összegre ruház.

Azonban — mint említém — ezt majd a szervezeti — szabályok készítésével megbízott küldöttség fogja megmutatni, ha vajjon anyagilag káros-e, vagy hasznos Csongrádról nézve a nagy községe átalakulás? amikor is tek. szerkesztő ur engedelmével ismertetni fogom a különbséget a kettő között.

Mint láthatja a t. olvasó szándékosan kerültem minden sértést úgy egyesek mint testületre nézve, és kerülni is fogom mindaddig, míg erre szándékosan ki nem hivatom. Én a tényeket telyes minőségükben, minden részrobajlás nélkül ecseteltem, vajha mindig ezt tennék, sok keserű perctől lennének megéva.

Egy szomszéd

Világ folyása.

Szerkesztő barátom!

Ha más lapok is azt nem tennék, hogy amit ma elmondtak, azt másik lében főve holnap újra elő kendik, hát azuttal szépen elhagyhatsz termékenyebb időre heti világszemlémet; mert bizony újat nem fogok; mert (nincs) nem tudok es alkalommal mondani. Most már Bosznia occupatioja kezd avulni, az orosz-török békeszerződés is befejezett tény, jelenleg a hírlapírók megváltója a pestis, ez a gyalázatos betegség, igen áldott tárgy ma az újságíró előtt; mert alkalma van a politikai heccben kifáradt emberi elmét kissé megbarátkoztatni azzal a gondolattal, mely a sorsával megelégedett ember ereiben megfagyaszítja a vért, „mindenkinek meg kell halni." E mondat, rémséges hírek kíséretében jár ajkról ajkra a nagy orosz birodalomban, hol a pestis mint az egyiptomi tiz csapás jár öldöklőve faluról falura, városról városra; oda, hol embert talál.

Mint a lapok írják, az ezen betegség tanulmányozása végett kivándorolt porosz orvosok, mihelyest azon helyre értek, hol a ragály dühöng, amonnan legtöbbször megkapták a pestist és el is sepeste őket. Ebből a tanulság barátom uram, hogy nem kell az istent kísérteni, mert halál ellen nincs orvosság.

Az élet mentési készülétek, előintézkedések folynak nálunk és országunkra, még városunkban is már kétszer volt egészségügyi bizottsági ülés, hol rengeteg jegyzőkönyvet összeirtak a pestis ellen, s ha a betű megmenthetne bennünket a végzet hatalmától, akkor nyugodtan aludhatunk a veszedelem miatt; mert az egészségügyi bizottság nem volt farkas.

Hanem azt mondom én barátom uram, hogy jobban felhetünk mi Szenteseiek az árviztől, mint a pestistől. A víz nő rohamosan, úgy lehet, hogy március elejére már a gátak védelmére kell készülnünk. Gátjaink a legnagyobb részben el vannak hanyagolva, a külső és belső víz miatt el vannak ázva. — Nem kell hozzá semmi még, csak hogy ily esős idők járjanak, mint ma, azután könnyen Csongrád sorsára jutunk.

Nem lesz érdektelen ide jegyezni, hogy mint olv. sóink is tudják az orosz-török békeszerződés megkötését s a szerződés két fél által alá íratott. Ezen eseményt a muszka cár, mint a muszka keleti missió dicőségének eredményét hirdeti az orosz népnek. Ezen cári ukázban tudtára van adva a népnek, hogy a muszka mily fényes eredményvel küzdöttek a keresztényiség érdekében. A rendet helyre csinálták Törökországban. Csak hogy az igazságtalan háboruban kifolyt százazrek vére bosszúért kiált az égbe.

Egyik.

Felhívás Szentes város összes tanítóihoz.

Tisztelt pályatársak!

Minden tanítónak érdekében állhazánk tanügyi statisztikáját ismerni. A miniszterium egyszer évenként benyújtja ugyan a képviselőháznak, de csak általános ségban. Részletes tanügyi statisztikánk eddig nincs, se hiányt senki más nem érzi jobban, mint éppen a tanító.

E hiányon segitendő, az „Általános Tanügyi Közlöny szerkesztősége oly mű összeállításra vállalkozott, melyben a tanítói állomások és az iskolák berendezéséről hű adatokat nyerünk, hogy tanügyünk álláspontját tiszta világításban lássuk és megítélhessük. A mű címe, tartalmának megfelelőleg, lesz: Tanügyi névtár, illetőleg tanügyi statisztikai adatok tára."

Ugyanezért tisztelettel kérem önöket, sziveskedjenek az alább következő rovatok figyelembe vétele mellett hozzám intézendő néhány sorban a vállalat létesítéséhez segédkezet nyújtani: I. Név, okleveles-e a mióta, lakás? II. Tanítói fizetés (kézpénz, termény, havonként-e vagy évnegyedenként?) III. Az iskola jellege (községi, felekezeti; fiú, leány, vagy vegyes iskola?) IV. Az iskola berendezése (épület, bútorzat, taneszköz) megfelel-e a törvényes kellékeknek?

Azon reményben, hogy tisztelt pályatársaim nem fogják a csekély fáradságot, melylyel saját érdekeiknek szolgálnak, sajnálni, ismétlem kércelmemet.

Szentesen, 1879. febr. 15.

Friedmann Bernát,
néptanító.

Helyi és vegyes hírek.

— A példátlan izgalommal lefolyt pap választásnak még nincs vége; mert egyesek örömlök lelik a köznyugalom zavarásában. — Horváth Ferenc és Szabó Menyhért urak ugyan is óvat emeltek Gerőc Lajos ur megválasztása ellen, azon főkon; mert az egyhástanács kimondta, hogy szavazati joggal csak azok bírnak, kik adajukat a választás előtti napig, tehát janu. 19 ig befizették, s ezen határozat ellenére a szavazatszedő küldöttség azoktól is elfogadta a szavazatot, kik a szavazás folyamata alatt fizették le adajukat. — Ilyen szavazó valóban, mint a vizsgálat kiintette, van 16. — Ezen óvatételre egyelőre csak annyit jegyzünk meg, hogy mint mi tudjuk, a választás után azonnal megindult a mozgalom a választás megsommitása iránt, s hordozták vagy három hétig az óvatételt; de a városban nem került más ember csak Horváth Ferenc és Szabó Menyhért ur kik aláírták. — Ez ügyben különben a presbyterium ma tilást fog tartani.

— A Tisza és Körös folyók rohamosan áradnak. Mint tudjuk a városi hatóság érélyes intézkedéseket tett a békényi gátak megvédése tekintetéből. A tisztárgátokról pedig, honnan jobban fenyeget bennünket a veszély, annyit tudunk, hogy a társulatnak jelenleg mérnöke sincs.

— A 48 as népkör ma (azaz vasárnap) este a céhház nál 60 kros beiepti díj mellett táncvigalmat fog rendezni, melynek tiszta jövedelme felét a Szentesei Bosznia mozgosított katonák családjainak segélyezésére fordítandja. A jótékony cél tekintetéből különösen föl hívjuk ezen mulatságra közönségünk figyelmét.

— A hernyóirtás tekintetéből figyelmeztetjük a szőlő birtokosokat, hogy a városi hatóság mindazokat, kik a hernyó irtására nagy gondot nem fordítanak birságolói fogja. — Egyelőre híresztelés után föl fognak hivatali a szőlő birtokosok a hernyó pusztítására s azután egy városi kiküldött fogja a szőlő hegyeket végig járni. S ezen kiküldött jelentése alapján a muladékosok birságoltatni fognak.

— A Samu folk alispán urnak rendeletre az elmúlt héten pénteken, a városi tanács sürgetése folytán bezaratott. Jól van ez, csak hogy most már tole felső kurca vizzel.

— Pályázat. Az „Eötvös alap" központi gyűjtő bizottsága a következő pályázatot hirdeti. a.) 1 ket száz forintos és 1 százötven forintos ösztöndíjra a kolozvári vagy budapesti egyetemem hallgatók számára. b.) 8 száz forintos ösztöndíjakra a főgyerméniskola, és főreáltanodák felsőbb osztályaiban, képezdekekben, vagy akadémián tanuló ifjak számára. c.) 3 száz forintos és 2 ötven forintos segélyre szegénysorsu, keresetképtelen tanító, vagy ezek özvegyei, esetleg nyomorék árvái számára. Pályázhatnak az „Eötvös alap" tagjai inak gyermekei, illetőleg özvegyei és árvái. Az ösztöndíjak nemzeti és felekezeti különbség nélkül fognak odaítélteni. Határidő 1879. évi május hó 1 je s a folyamodványok az „Eötvös-alap" központi gyűjtő bizottsága elnökéhez címzendők.

— A szentesi jótékony nőegylet által f. évi febr. hó 8-án megtartott tombola bálra, a következő nyeremény tárgyak ajándékoztattak. Egy kristály cukor tartó, egy dobány és hamutartó Stammer Sándorné urnő. Egy éji lámpát zephir tálcával Zolnay Károlyné urnő. Egy szinezett óratartót Zolnay Etel k. a. Hat személyre kávékészlet ezüst kanalakkal Kis Pálné urnő. Egy névjegy kosárkát és egy tálcát Kiss Róza

k. a. Két fali ruha fogast Zsoldos Mariska és Orszika k. a. Egy cukor tartót és egy metszett poharat Ringvald Emma urnő. Egy tálcát Sréter Ferencné urnő. Egy cukor szelencét Sréter Róza k. a. Egy diszes lábpárnát Hankiss Károlyné urnő. Egy diszes fali levéltartót Br. Tomassits Hankiss Vilma urnő. Egy cukor szelencét Dobosi Mariska k. a. Egy cukor szelencét Beke Kálmánné urnő. Egy album, illatszertartó és virágtartót Nyiri Sándorné urnő. Két pénztartó erszényt Mezei Róza k. a. Két fogvájót gyöngyökkel Mezei Gizella k. a. Egy himzett asztalterítő 1 nakkendő, 1 horgolt kendő és egy gombostűtartót tálcával Baghi novérek k. a. és Sági Irma k. a. Egy papir kosár egy lámpa tálcát a szentesi gyermek kert növendékei. Egy metszett poharat selyem burokban és két függöny tartót Sarki Molnár Zsuzsanna. Egy diszes névjegy tartót Szilágyi Sarolta k. a. Egy kosár husvéti tojásokat Vutsák Karolin k. a. Egy üveg talca narancsokkal Mihálovics Jánosné urnő. Egy fehér selyemsebkendő tartót Szatmáry Mariska k. a. Egy diszes ókaszertartó szekrényt Szatmáry Böske k. a. Egy diszes asztali lámpát Szatmáry Edéné urnő. Egy üveg cukor szelence és tálcát Jordán Mária k. a. Egy illatszertartó, egy cukor hintót Dózsa Béláné urnő. Egy gyümölcs átvány csomaga tányérekkel Tóth Pacher Emma urnő. Egy óratartót Hoffer Antalné urnő. Egy cukortartót Csucs Lajosné urnő. Himzett türülkőző tartó Kristó nagy Julianna k. a. Négy csomoge kendő és egy disz lámpa tálcá Rambóvszki Józsefné urnő. Diszpobár és egy pénztárcát Pintér Józsefné urnő. Egy diszes toltórlőt Csappai Mariska k. a. Egy csomoge átványt és kristály tentatartót Kocsis Terka k. a. Két disz virágtartót és dobánytartót Sarkadi N. Ilonka k. a. Egy kézi kosárkát Marschall Endréné urnő. Két szép keret óratartó névtelenül. Négy Selyem női nyakkendő Bányai József urtól. Egy porcellán vajtartó Róza Ferencné urnőtől, Egy névjegy tartó és toltórló Molnár Juliska k. a. Egy egy személyre kávé servise Elsasser Sándor urtól. Egy posztó szőnyeg Hugyez Eliz k. a. Egy himzett lappal, asztalka, Vutsák Mariska k. a. Egy himzett tálcá és virágtartó pohár Török Berta k. a. Egy női garnitúra, 1 zephir kendő, 1 legyező Nagy Ferencné urnőtől. Egy házi sapka, 1 horgolt kendő, 6 pipakoszoru, egy itató henger Cherrier Irma k. a. Egy kristály tentatartó és varró készlet Balogh Jánosné urnőtől. A jótékony célra ajándékozott tárgyakért az ajándékozónak meleg köszönetét fejezi a szentesi jótékony nőegylet.

— Purjesz Nathán és Soós Ferenc gyűjtő bizottsági tagurak gyűjtő iva a Bosznia mozgosítottak szegénysorsu családjainak felegyelésére. II. t. 691—111. t. 70 számig, adakoztak a következők: Grünhut Adolf 20 kr. Mácsai Ferdinánd 20 kr. Bárdos Antal 10 kr. Soós Pál 2 frt. Lakos Balint 50 kr. Grószmann Adolf 40 kr. Bözörményi Ferenc 30 liter buza. Csucs Ferenc 15 liter buza. Ily Balint János 1 frt. Burg Lajos 1 frt. Farkas Gedeón 2 frt. Mezei Mór 1 frt. Lakos Antal 15 liter buza. Juronák Edéné 10 frt. Várady Lajos 50 kr. Vutsák János 40 kr. Czukor Ádám 5 frt. Szalay János 20 kr. Imrei Károly 40 kr. Mólla János 10 kr. Kóhu Mór 2 frt. Dr. Lábos Eudre 1 frt. Özv. Iszóné asszony 2 frt. Dr. Lábos Eudre 1 frt. Balogh István 30 liter buza. Balogh Mihály 10 kr. Dr. Csikányiné asszony 60 liter buza. Özv. Kiss Mihályné. 1 frt. Bogó István 1 frt. Lakatos Julianna 20 kr. Verner Pál 1 frt. Ónodi Károly 1 frt. Ily. Temosvári Antal 50 kr. Nagy József 1 frt. Tóth József 1 frt. Sréter Ferenc 2 frt. Kotymári János 50 kr. Nagy Áron 1 frt. és 30 liter árpa. Csucs Lajos 1 frt. Horváth István 30 liter buza. Csontka Sándor 1 frt. Nyiry Sándor 1 frt. Ringvald József 1 frt. Balogh Benedek 1 frt. Vecseri Imre 10 kr. Dunás Sándor 120 liter buza. Ehrmann Ferenc 40 kr. Udvardi Istváné 20 kr. Irházi Sándor 10 kr. Lakos Judit 8 kr. Szilágyi Imre 50 kr. Váradi János 10 kr. Lakos József 10 kr. Bazsó Sándor 20 kr. Ibolya János 20 kr. Majlinger József 10 kr. Kun Ferenc 20 kr. Purjesz Zsigmond 40 kr. Józsa Joachim 30 liter buza. Özv. Katali Mihályné 20 kr. Özv. Fazekas Péterné. Özv. Vass Mihályné 10 Ádám Székely János 20 kr. Ádám Székely Sándor 10 kr. Kiss Pál Ferenc 15 liter buza. Czibus József 20 kr. Zsidó János 3 kr. Keresztes Nagy József 12 kr. Kádár Ferenc 50 kr. Paksi Ferenc 50 kr. Molnár József 20 kr. Dabor András 10 kr. Trencsényi Imre 20 kr. Kun Sándor 10 kr. Délé N. István 10 liter buza, Olasz Gergelyné 5 liter buza, Székely Sándor 10 kr, Paksi Mihály 20 kr. Váci Józsefné 1 kr. Dobos Benedek 4 kr. Szűcs István 20 kr. Polgár István 20 kr. László Ferenc 10 lit. buza. Zsirus Mihály 10 kr. Papp Sándor 10 kr. Vir. Tóth Mihály 10 kr. Busi János 5 kr. Keresztes Antal 10 liter buza. Kiss Sándorné 6 kr. Czirik Jánosné 30 kr. Molnár Mihály 10 kr. Szánthó Sándor 10 kr. Kovács Balint 10 kr. Nagy Mária 10 kr. Keresztes Sándor 5 kr. Dékány József 20 kr. Vass Mária 4 kr. Dezső Mária 4 kr. Kauti Horváth Sándor 10 liter buza. Mészáros Mihály 10 kr. Bus János 20 kr. Csiger József 10 kr. Szűcs Mihályné 20 kr. Kiss József 10 kr. Kun Sándor 20 kr. Szilágyi Gerenc 10 kr. Böleskei Molnár Antal 10 liter buza, Dobos Julianna 1 kr. Nemes Julianna 4 kr. Bodnár József 10 kr. Összesen: 53 frt. 97 kr. 3 hl. és 80 liter buza. 30 liter árpa.

— **Értesítések.** Nt. Filó János ur háza (előbb Polgár Mihály féle ház II. t. 264 sz. a.) 2 szoba, kamra, pince, istálló bérbe adandó. — Nagy Ferenc II. t. 207 sz. a. házában jó tisztasági almának vékaja, 2 frt. 30 kr. és a tisztán 20 szál fenyő van eladó. — Özv. Irházi Istvánné asszonynak III. t. 65 számú házában egy külön lakás van kiadó. — Néhai Jámor Nagy József örkösöknek Nagytökén többnemű tűzre való, és takarmánynak való szalma és törökje van eladó, ugyancsak kukorica földje pénzért kiadandó, ugyazint 1 szoba, 1 konyha, 1 kamra padlás és tűzrevalós haszonbérbe kiadandó, értekezni lehet III. t. 297 sz. a. — Kalpagos Szabó Mihály és Veres Mária II. t. 709 sz. a. házuk szabad kézből eladó, — értekezhetni Veres Istvánnal. — Csucs Zsuzsannának Dónáton 26 hold földje mag alá kiadó, — értekezhetni Cairiak György házában II. t. 650 sz. a. — Tisztelettel kérem a t. c. közönséget, hogy kinek bármely fekvőségi birtoka, ház, föld, ugyazint kinek pénzintézeti részvényeik vannak eladók, vagy kik venni akarnak, tetszés szerint tegyék magokat érintkezésbe velem, csekély díj számítása mellett pontosan fogom teljesíteni. Szánthó János. — 150—200 hold föld keresztesítik több évekre haszonbérbe. — A szarkás utcába közel a vásárcsél-

hez 3 esinos ház van eladó. — A Bősérbe 50 hold föld vagy több évre haszonbérbe kiadó vagy még inkább előnyös feltétellel mollett örök áron eladó. A felső párton a Dózi háza felül egy igen jó készületű ház eladó. A zöldfa közbe egy jó lakás jutányos áron eladó. — Igen jó vetni való árpa köble 4 frt. 20 krért van eladó. — Egy tükös henger van eladó, jutányos ár mellett. Mindezekről értekezni lehet Szánthó Jánossal. — Dező Józsefnek I. t. 278 sz. a. háza és egy első osztályú és két második osztályú házi földje eladó, értekezhetni a tulajdonossal. — Lantos Mihályné háza, tul a Berken 1 első osztályú, és a berki szőlőben 1 és fél hold szőlője eladó. — Pokománczi Ferencnek sóház mellett lévő háza eladó. — Soós Lajosnének Szántó Márton-féle kistőkei 8 hold földje eladó — Halász Szabó Ferenc háza, a Pap László féle iskola mellett eladó. Győri József házában egy külön lakás van kiadó. — Hamza Ignác háza és nagyhegyi 2 és fél hold szőlője eladó. — Meester Andrásnak a kiséri temető mellett 4 hold here földje nyári használatra kiadó, és jó szegni való nádja van eladó, a kerecs meder pedig aszszvári határig. Szt. György naptól kiadó. Kanász Nagy Sándor fábiányi tanyáján 5 kas mag méhe és a háznál lépés méz mázsa vagy font száma van eladó. Özv. Keresztes Nagy Józsefné háza eladó. Ij. Buzi

Nagy Sándornak 900 kéve gyékénye, és 400 kéve gazza van jutányosan eladó. Sultz Pálnak az I. t. 15 sz. a. háza Szt. György naptól kezdve haszonbérbe — vagy örök áron is eladó. — A ref. egyház kurcaszji kertjében többféle nemesített gyümölcsfák vannak eladók, a vevők jelentkezzenek a gondnoki hivatalba. —

Felelős szerkesztő: **Sima Ferenc.**

H i r d e t é s.

Rozner Dávid által bérbe birt házam a kispiacon, Szt. György naptól kezdve bérbe adó. **Czukkermann Károly.**

H i r d e t é s.

Kolodinszki Hippolit, gépész, Lázár és Sonnenfeld uraknál, értesíti a nagyérdemű közönséget, hogy mindenféle **varrógépek kizártságát** a legjutányosabb ár mellett elvállal.

H I R D E T É S E K.

H i r d e t m é n y.

Csongrád megye köztörvényhatósági bizottsága által — a szentesi II-ik alválasztó kerületben üresedésbe jött egy megye bizottsági tagsági helynek választás utján való betöltése — határozatván el. választás határ napjával ez évi március hó 10-ik napja, s választási helyül a „csizmadia céhház” tűzetett ki. Mírók Szentes város II. tized alválasztó kerületbeli választó polgárai azon hozzáadással értesítettnek: miszerint a már eddig megválasztott, valamint választás alá nem eső megyei bizottsági tagok névjegyzékét minden választó polgár, tájékoztatás végett, a városi iktató hivatalban megtekintheti. — A választási eljárásra vonatkozó panaszok, vagy a megválasztott egyén választhatósága ellen tett észrevételek, a választási határnaptól számított 15 nap alatt a megyei igazoló választmányhoz nyújtandók be.

Szentesen, 1879. február hó 18.

Balogh János,
polgármester.

H i r d e t m é n y.

Szentes városának, mint regale birtokosnak tulajdonához tartozó Tisza és Köröza folyókban való halászati jog f. év márc. 6-án délelőtt 9 órakor a városi tanácsteremben, nyilvános árverés utján egy évre, vagy f. év mar. 15-től 1880-ik év april 1-ig ki lesz adva

A haszonbérlet évi kikialtási ára 300 frt-ban van megállapítva, mely összegnek 10%-át lesz köteles árverezni kívánó bántapénzüll letenni.

Az árverési feltételek bővebb tudomásvétel végett alólírtánál bármikor megtekinthetők.

Szentes, 1879. jan. 21-én.

Sima Ferenc,
tanácsnok.

H i r d e t é s.

A volt Hadzsy-féle házban **egy bolt-helyiség**, mely jelenleg Varga Benjámín ur által használtatik, ugy szinte **egy udvari lakás** Szt. György napkor haszonbérbe kiadó; értekezhetni Weisz Bernátnál.

H i r d e t m é n y.

Szentes város területén található tenyész bikák összeírathatása tekintetéből, fölhivatnak mindazok, kiknek egy évesnél idősebb bikájok van, hogy alólírtánál, bikájok számának bejegyztetése végett f. év marc. 10-ig annyival inkább megjelenjenek; mert a muladékosok pénzbírsággal fognak büntettetni.

Szentes, 1879. febr. 20-án.

Sima Ferenc,
tanácsnok.

MEGHIVÓ.

A helybeli második zenekar által

f. évi február 25-én

a **CSIZMADIA IPARTARSULAT** nagytermében tartandó

T Á N C Z V I G A L O M R A

a t. c. közönséget tisztelettel meghívja

a második zenekar.

Belépti-díj: személyenként 60 kr.

Kezdet 7 órakor.

MEGHIVÁS.

A szentesi takarékpénztár

f. évi mártius 4-én d. e. 9 órakor

saját üzleti helyiségében

évi rendes közgyűlést tart,

melyre a részvényesek tisztelettel meghívattak.

Tárgysorozat:

1. Elnöki jelentés, és a közgyűlési jegyzőkönyv hitelesítésére 2 részvényes tag kinevezése.
2. Igazgatói, — felügyelő bizottsági, — és ügyészi jelentések.
3. Zárószámla beterjesztése és az erre vonatkozó igazgatói javaslatának felolvasása.
4. Osztalék, jótékony célú — és tiszteltdíj adományozások meghatározása, — és a felmentvény megadása.
5. Az alapszabály módosítása és kiegészítése
6. Üzleti helyiség iránti intézkedés.
7. Kérvények előterjesztése, és a váltó kiállító iránti intézkedés.
8. Elnök, — alelnök, — igazgató, az igazgató tanács, — felügyelő és kölesön bíráló bizottságok, — végre az ügyész választás megejtése.

Szentesen, 1879. év február 12-én.

Az igazgatóság.

Kivonat: az alapszabályok 23. §-ból.

A közgyűlésen csak oly részvényes vehet részt, ki részvényesnek, vagy az erről szóló zálogjegyeknek, az intézet hivatalbani letétele mellett igazolványát és szavazati jegyét három nappal a közgyűlés előtt már megszerente; részvényeit a rendkívüli közgyűlés előtt legalább 15 nappal, — a rendes közgyűlés előtt pedig az évi zárlatkor már a saját nevére jegyezten átíratta.

H i r d e t é s.

Grünvald József italmérési jog bérlet tudatja a t. c. lakossággal, hogy a kispiacon lévő 316. számú házában következő áron kintűnő jó szeszes italokat lehet kapni:

- 1 liter szirmiai szilviorium 50 kr.
- 1 „ törköly pálinka . . . 50 kr.
- 1 „ belföldi rhum . . . 50 kr.
- 1 „ rostopschin . . . 50 kr.
- 1 „ 20% gabnapálinka 30 kr.
- 1 „ 18% „ . . . 24 kr.
- 1 „ 16% „ . . . 20 kr.

Italmérőknek egyesség szerint még bizonyos százalék elengedtetik.

Egyszerűsöd tudatja az illető földbirtokosokkal, hogy a szentesi országot, ecséri vonalon, Veres István tanyájától Zsoldos Sándor tanyájáig közbe eső valamely ut mellett tanyán egy csárda jog kiadó.

Marha nyári legeltetés!

Az alföldi vasut Cséffai állomásához egy órányira Békácsi gazdasághoz tartozó 2000 honldyi legelő téren a Nváradi lat. szert. káptalan birtokain nyári legelésre szarvas-marha darab számra befogadtatik. — Bővebb értesítést ad Békácson a helybeli tiszt. Mondák József ur.

Uradalmi felügyelőség.

FÜL-OLAJ

dr. Schmitt főorvostól, gyógyít mindennemű sükséget, ha vele nem született (nehézzen ballást.) Ára egy üvegnek használati utasítással együtt 2 frt. Vidékre 2 frt 40 kr. bérmentes beküldése mellett.

F o r a k t á r:

JULIUS GRAETZ Wien

Mariahilfer-Str. 79.

Tanusítvány. 12 évnél tovább nem hallottam egy betegség következtében bal fülemre, mi nem csak hátrányomra volt foglalkozásomban, a meghisérlett szerek közül egy sem használt, míg végre vagy három hét előtt egy régi barátom az Ön hallási olajára figyelmeztetett, a mivel már annyiféle használtam ezt sem akartam kísérletlenül hagyni, s ime sem csak örömmre, már alig egy fél üvegnek felhasználása után, körülbelül 14 nap mulva hallásomat ismét visszanyertem. Ezenlőggva hallási olaja minden ily bajba szenvedőnek a legjobb lelkizásmóddal ajánlható.

Fürstenwald Steinberg Gyula.

Steiner Adolf

István főherceg szállodája

Budapestben

uj alakított szobái 70 kr-tól 2 ft. 60 krig.

Küldöttségeknél tetemes árleengedés. Hónapos szobák meggyezés szerint.

H i r d e t é s.

A **Feiler-féle házban** a zsidó kocsmá átellen, lakás és boltnak való helyiség szt. György naptól 3 évre kiadó; — Értekezhetni Welless Zsigmonddal.